

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

vælge mellem fuld bespisning og mælk alene, så at de, der ønsker mælk, kan tegne sig derfor uden også at skulle have mad. Jeg forstår ikke, at ministeren kan foreslå denne ordning ophævet, når tallene viser, at et meget stort antal børn, hvor der er valgfrihed, foretrækker mælk alene, således 38 pct. hvor der kan vælges mellem mælk og frokost, og 76 pct. hvor der kan vælges mellem mælk og varm mad. Vi må fortsat kræve, at denne valgfrihed opretholdes.

Vi var ligeledes tilhængere af bestemmelsen om, at en kommune kan vælge kun at give mælk; vi var det udfra troen på, at nogle kommuner, som ellers ikke ville have iværksat skolebespisning, da ville gøre det. Jeg vil gerne have oplysning om — ligesom jeg forstår, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen ønskede det — hvorvidt der på denne konto er kommet nogle kommuner med i skolebespisningen, altså om nogle af de kommuner, som er kommet til, efter at ordningen af 1951 blev gennemført, har indført skolebespisning i form af ydelse af mælk alene.

Ved lovens revision blev der lagt loft over den udgift pr. måltid, som berettiger til refusion. Dette ophæver ministeren i sit lovforslag. Jeg forstår ikke den saglige motivering herfor. Denne bestemmelse kan kun stimulere en sund økonomi og betyder til lige, at kommunerne behandles ligeligt.

Vi er villige til at se nærmere på, om erfaringerne fra de tre år, den reviderede ordning har været i kraft, måtte begrunde en ændring af nogle af bestemmelserne.

Petra Petersen: Ingen partier her i salen, heller ikke regeringspartiet, kan være i tvivl om mit partis stilling til skolebespisningen. Det lovforslag, vi nu behandler, svarer stort set til det lovforslag om udvidet skolebespisning, som mit parti fremsatte i november 1953. Socialdemokratiets ordfører bebrejdede mig ved første behandling af vort lovforslag, at jeg havde været så ivrig for at fremkomme med det. Hvis vort lovforslag om udvidet skolebespisning havde gået sin normale gang, kunne det have været færdigbehandlet, og hvis der dengang kunne have været skabt flertal for lovforslaget — og det skulle vel ikke være mere vanskeligt dengang, end det vil være i dag — kunne

det, vi foreslog, have været sat i kraft 1. januar 1954. Det ville man altså ikke, og det er givet, at den socialdemokratiske formand for udvalget omhyggeligt har sørget for, at udvalget ikke er blevet indkaldt; i hvert tilfælde har man ikke hørt noget fra det. Man har på denne måde unddraget et stort antal skolebørn bespisning i de hårde vintermåneder, og vi har endda i år haft en meget hård vinter, hvorunder det har knebet for mange mennesker at klare sig. Lige så vigtigt er det, at ifølge den gældende lov ophører skolebespisningen til april, og da mange kommuner er langt fremme med hensyn til deres budgetlægning, kan der rejses begrundet tvivl om, hvorvidt kommunerne i sommermånederne vil genoptage skolebespisningen. Det ærede medlem hr. Kaj Andresen sagde i november: vi befinder os lige midt i en skolebespisningsperiode, hvorfor en eventuel ændring i øjeblikket ikke kan komme til at gælde i indeværende år; skal man tro det ærede medlem, vil ingen kommuner tage skolebespisningen op i den udvidede form — hvis lovforslaget bliver vedtaget — før tidligst til november. Det er altså min tro, at hvis man havde taget sagen op i efteråret og havde gennemført det, vi foreslog, ville de fleste kommuner dengang have fulgt med, men jeg tror, det er vanskeligere at få dem til at fortsætte med skolebespisningen i sommermånederne. Det vil i realiteten sige, at socialdemokratiet og regeringen har et meget stort ansvar for, at børnene ikke i et helt år har kunnet deltage i skolebespisningen, og at mange må undvære den i sommermånederne. Det kunne man have undgået, hvis man ville.

Ministeren havde ikke behøvet at afvente det tidspunkt, da loven skulle til revision. Ministeren har ret til, når det passer ham, at fremsætte lovforslag, og ministeren kan også, hvis han vil, være med til at fremme de lovforslag, mit parti fremsætter.

Ministeren motiverer sin tøven med, at han afventede resultatet af en undersøgelse i det statistiske departement. Disse oplysninger, siger ministeren, skulle behandles i ministeriet, før han kunne fremsætte sit lovforslag. De oplysninger, som ministeren har ventet på, har vi nu i lovforslagets bemærkninger, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han har fundet noget i disse tal, som han ikke vidste i forvejen. Allerede for et år